

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Le sens cosmique, mystique et historique de Noël

(Sensul cosmic, mistic și istoric al Crăciunului)

Conferința din 25 decembrie 1958

Dacă există patru sărbători cardinale, cele mai importante ale anului: Crăciunul (nașterea lui Hristos), Paștele (Învierea), sărbătoarea de Saint Jean (*Sf. Ioan Botezătorul, celebrată pe 24 iunie – n.t., în timpul verii*) și sărbătoarea de Saint Michel (*Sf. Mihail, celebrată pe 29 septembrie – n.t., toamna*) nu este pentru că le-a plăcut unor oameni ai religiei să le instituie. Nu este întâmplător, știți asta. Ele reprezintă fenomene cosmice. Este o întreagă poveste astrologică și chiar kabbalistică. Soarele, în drumul lui, trece prin 4 puncte cardinale și de aici se deversează forțe și energii pentru întreaga umanitate, pentru întreaga natură – nu numai pentru oameni, ci și pentru plante, pentru vegetație, pentru animale, pentru întreg Pământul și chiar pentru planete... și pentru oameni. Inițiații au constatat aceste fenomene prin mijloacele lor foarte bogate, mijloacele lor oculte, le-au verificat la fața locului și au văzut că dacă omul ar fi atent, dacă omul ar fi receptiv, pregătit pentru a primi aceste efluvii, acești curenți, Ooo, ce evoluție, ce progres, ce dezvoltare s-ar produce în el ! Și din acest motiv, încă din Antichitate, Inițiații ne-au dat anumite sfaturi despre cum să ne pregătim și cum să primim acești curenți. Și în ce scop ? Ooo, așa cum în natură Hristos se naște în fiecare an, la miezul nopții, adică, atunci când începe noaptea cea mai lungă, lumina, viața, Soarele se schimbă, iar nopțile vor începe să scadă, e mai multă lumină, mai multă căldură, mai multă viață și acest lucru se va răsfrânge asupra tuturor fapturilor. Și priviți, rezultatele, consecințele sunt

de neînchipuit, de nedescris, nu le poți încadra nicăieri. Așadar, principiul hristic se naște în natură; pe 25 (decembrie) este nașterea acestei vieți, acestei lumini, acestei călduri care va crește, va crește, iar copilul va deveni atât de puternic, capabil să transforme tot.

Iată, deci, mai întâi latura simbolică. De altfel voi reveni imediat (asupra acestui aspect). Am vrut doar să vă întreb: „Oare oamenii se pregătesc pentru a primi aceste efluvii, acești curenți, aceste radiații ? (și știu ei) că există o sărbătoare și în Înalt, că îngerii cântă, că toți Marii Maeștri, Inițiații, s-au reunit pentru a cânta, a se ruga, pentru a-l slăvi pe Dumnezeu și a celebra această sărbătoare, care este cea a nașterii lui Hristos, care se naște în mod real ? Nu. Ei dorm sau sărbătoresc deseori în baruri, în cabarete, în bistrouri. Și în ce fel ! Făcând chefuri: mâncând, bând, îmbătându-se, făcând murdării, pentru a sărbători nașterea lui Iisus. Oh, là, là ! Ce mentalitate ! Cum au putut oamenii să decadă până într-atât ? Și toată lumea crede că așa trebuie să se sărbătorească – asta e culmea ! Și oamenii cei mai inteligenți, toți sunt de acord ! (Toți) în afară de Inițiați. Inițiații se pregătesc. Ei știu ce se petrece în Înalt și atunci își deschid recipientele, rezervoarele, ca ele să se umple. Ei se străduiesc chiar să nu-și piardă timpul cu îndeletniciri obișnuite, ca să se demagnetizeze, să se înjosească, să se moleșească, să se abrutizeze, ci să fie capabili să devină un recipient. De ce? Pentru că tot așa cum în domeniul cosmic Hristos se naște în natură sub formă de Lumină, de Căldură, de Viață care este un germene mai întâi, este foarte mic, dar este începutul a tot, să se pregătească, de asemenea, să pregătească condițiile potrivite pentru ca, într-o zi, cu adevărat, Hristos să se nască în ei, copilul divin. Oamenii nu se gândesc la asta, nu pregătesc absolut nimic, sunt adormiți, ca toată lumea. Petrec Crăciunul – noaptea și ziua de Crăciun – făcând lucruri dintre cele mai abracadabrante, mai stupide, inutile, în loc să fie conștienți și să-și spună: „Lucrul acesta se întâmplă o dată pe an ! De ce să pierd acest moment atât de prețios, în care toată natura este concentrată, atentă să pregătească aceste lucruri ?”. Iar omul este departe, el n-a primit nimic.

Dimpotrivă, a pierdut binecuvântarea și iubirea Cerului, pentru că Cerul îl vede cum este. Cum să-i dea ceva ? El nu este sensibil la nimic, nici față de acești curenți, nici față de această Lumină, de aceste spirite, nimic ! E ca o piatră, nu mai vibrează. Nu mai există decât stomacul, în jurul lui e scandal și zgomot și vacarm și atunci spune: „Ce bine am petrecut Crăciunul !” – da, sub masă cu o sticlă sau cules dintr-un râu sau, mai degrabă, la spital. Da, câți nu ajung acolo ! Astăzi vor fi mulți prin spitale – pentru că, vedeți voi, n-au putut să refuze când au fost invitați. Unul zicea: „Luni..., stai așa, luuuuuni sunt la cutare și cutare. Marți... marți o să fiu la pat. (*Râsete*). Bun. Miercuri sunt la cutare, așa că joi o să fiu la pat. Păi, vin la voi vineri”. (*Râsete*). El se cunoștea pe sine.

Și după, numai după, după, dragi frați și surori, vine latura istorică, anume că acum 2000 de ani, Iisus s-a născut în Palestina. Da, este latura istorică. Dar latura istorică, știți, pentru Inițiați este un lucru care vine pe locul trei. (Această naștere) se repetă tot timpul, peste tot în univers, pentru că Dumnezeu este Iubire. Și dacă Dumnezeu este iubire, El nu se va manifesta doar 3 ani – 3 ani și jumătate pe Pământ, iar apoi, nici văzut, nici auzit. Cum așa ? Și nici în celelalte secole și milenii El n-a fost prezent. A fost odată, uneori, cândva... Nu, latura istorică este un al treilea lucru, care urmează celorlalte. Deci, înainte de latura istorică, Hristos se naște în natură, adică în cosmos, ca manifestare a vieții, ca început al oricărei iviri, al oricărei țâșniri, iar apoi, din punct de vedere mistic, el trebuie să se nască în fiecare suflet omenesc, ca o conștiință, o supraconștiință, ca iubire divină, ca înțelegere, ca iubire, ca sacrificiu. Tocmai acestea sunt copilul Iisus. Și dacă nu ai toate acestea, copilul Iisus încă nu s-a născut. Îl poți sărbători, îl poți aștepta, nu vei avea niciodată nimic. Latura istorică, dacă vă mulțumiți cu latura istorică, doar cu o amintire sunteți... sunteți... Dacă contați pe latura istorică... Latura mistică, interioară, este altceva, n-are nici o legătură. El s-a născut acum 2000 de ani. În amintirea lui, doar ca amintire, îngânăm câteva cuvinte și ne ducem la biserică. Hristos a trăit, s-a născut, a venit pentru a ne salva. El ne-a salvat, acum putem păcătui, putem mânca și bea... Ne-a salvat,

nu ? Suntem liniștiți pe vecie. (*Râsete*). Nu mai avem nimic de făcut. Oh, là, là ! Ce înțelegere săracă, ce mentalitate are omenirea; oamenii au creat-o, pentru că îi interesează să nu facă nimic și trebuie să se justifice, într-un fel sau altul. Latura istorică, dragi frați și surori, este, așa cum v-am spus, pe locul trei. Latura mistică și cea cosmică sunt cele mai importante, pentru că ele sunt o realitate, în fiecare an. Hristos se naște în fiecare an și se poate naște în voi în orice clipă. Deci este foarte important, mai important decât latura istorică. Puteți revedea istoria cât vreți, atâta timp cât El nu se naște în voi, nu veți avea nici căldura, nici lumina, nici bunătatea, nici fericirea, nici eliberarea, nimic. Și atunci la ce a folosit că s-a născut acum 2000 de ani ? Iar oamenii se mulțumesc să cânte că acum 2000 de ani El s-a născut. Se mulțumesc, nu vor să-l facă să se nască în interior, ca să devină și ei ca El. Să fie peste tot Hristoși. El tocmai asta voia, când spunea: Dacă trăiți așa și așa, oho, veți fi ca mine, veți face aceleași lucruri, ba chiar mai mari ! Și unde sunt acele lucruri ? Deci, latura mistică este foarte importantă. Acum, dragi frați și surori, trebuie să vă pregătiți. Dacă unii au pierdut acest an, nu s-au pregătit, atunci anul viitor. Pentru unii, Hristos s-a născut deja, pentru alții, (se va naște) anul viitor, pentru alții, în anul care-i va urma, iar pentru alții peste câteva secole, peste câteva milenii. Totul depinde de pregătirea acestor condiții. Iată de ce vă spuneam că este foarte important să vă pregătiți înainte de sosirea Crăciunului. Da.

Ce înseamnă nașterea acolo, într-o iesle, într-un grajd, cu trompetele, cu îngerii și păstorii și cei trei Magi, asta știe toată lumea. Toată lumea știe. Dar vom vedea dacă știe sau nu. Cum o știe? Nu toți apostolii au vorbit despre nașterea lui Iisus. Sfântul Luca o descrie în detaliu, ceilalți de-abia o menționează și încep când el avea deja o vârstă și vine să fie botezat de Sf. Ioan Botezătorul.

„În vremea aceea a ieșit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea de pe tot Pământul”. (Tot Pământul, e cam mult spus !).

„Înscrierea aceasta s-a făcut întâia dată pe când era dregător în Siria Quirinius. Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui. Iosif s-a suit și el din Galileea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudeea, în cetatea lui David numită Betleem, - pentru că era din casa și din seminția lui David, să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel dintâi, L-a înfășat în scutece și l-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

În ținutul acela erau niște păstori, care stăteau afară în câmp și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat dinaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare. Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul. Iată semnul după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle”. Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui. După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții: „Haidem să mergem până la Betleem, și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul”. S-au dus în grabă și au găsit pe Maria, pe Iosif și pruncul culcat în iesle. După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc. Toți cei ce i-au auzit, s-au mirat de ce le spuneau păstorii. Maria păstra toate cuvintele acelea, și se gândea la ele în inima ei. Și păstorii s-au întors, slăvind și laudând pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, și care erau întocmai cum li se spusese”.

Apoi povestește cum i s-a dat numele de Iisus, apostolul povestește cum a fost circumscris, în ziua a opta și că era la Ierusalim un om „care ducea o viață sfântă și era cu frica lui Dumnezeu. El aștepta mângâierea lui Israel și Duhul

Sfânt era peste el”. Da, asta înseamnă mult ! Și el se numea Simeon. „*Duhul Sfânt îl înștiințase că nu va muri înainte să vadă pe Hristosul Domnului*”. El l-a luat în brațe, fericit, și a zis: „*Acum slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor, lumina care să lumineze neamurile, și slava poporului Tău Israel*”.

Și apoi se continuă, se continuă, cum, la vârsta de 12 ani... și așa mai departe. Vedeți, ați citit acest capitol de mai multe ori și l-ați și auzit de mai multe ori. Dar, de fapt, sunt multe lucruri simbolice în el. Latura istorică este absolut corectă. Aspectul istoric, că s-a întâmplat acum 2000 de ani, asta e adevărat. Dar apostolii ar fi putut consemna atâtea alte lucruri, nu ? (Puteau) să adauge un lucru sau altul; ei au scos anumite lucruri și au pus în povestirea lor ce era necesar. Și chiar sunt acolo două fraze atât de misterioase, atât de profunde... Cine era acea ființă, Simeon ? Era un mare Inițiat, ca Duhul Sfânt să fie peste el, vă dați seama ce înseamnă asta ? Așadar, el era pur. Nu pot să abordez problema lui Simeon, pentru că asta (vai, vai, vai !) ar zdruncina toate mentalitățile și conștiințele catolice. Da, da, da. Oh, là, là ! Cine era această ființă ? Și ce rol avea el aici, în ceea ce-l privea pe copilul Iisus ? Înțelegeți ? Și de ce Maria „păstra toate cuvintele acelea, și se gândea la ele în inima ei”. Înseamnă că avea în mintea ei alte lucruri, pe care nu le putea spune, pentru că dacă era vorba despre ce a auzit de la păstori, putea să spună, fiindcă păstorii le povesteau tuturor. Deci erau alte lucruri, pe care le păstra cu sfințenie și le gândea în mintea și în sufletul ei. Lucruri sacre, pe care oamenii nu le pot digera. Dar așteptați, așteptați și veți vedea dacă ați citit, într-adevăr, așa cum trebuie acest capitol.

Dar să începem cu începutul. Să vedem cine era această Maria și acest Iosif. Pentru a-l avea pe copilul Iisus, că erau totuși niște ființe pregătite, făcuseră o lucrare, se purificaseră, credeau în Dumnezeu. La urma urmelor au fost aleși. Și

știți că nu toată lumea poate fi aleasă. Dacă au fost aleși să aibă un copil ca Iisus, Mântuitorul omenirii, înseamnă că aceste două ființe, Iosif și Maria, erau excepționale, predestinate. Și chiar atât de predestinate, încât Sfânta Maria s-a dus la templu să se consacre slujirii (lui Dumnezeu), ca să fie în întregime în slujba Lui. Și ce făcea ea în templu ? Cine o pregătea, cine o învăța ? Asta nu se spune, dar se știe. Toate lucrurile acestea sunt cunoscute în amănunțime. Așadar ea a trecut prin cele mai mari purificări, sacrificii, pentru a fi demnă de a primi în sânul ei un spirit precum Hristos. Voi nu vă gândiți la aceste lucruri. Pentru creștini, înțelegeți voi, pentru Dumnezeu totul este cu puțință, Dumnezeu face ce vrea, lucruri nedrepte și de neînchipuit și alege când vrea și pe cine vrea, nu există nici dreptate, nici reguli, nici legi, nimic. El a creat legile și el este primul care le încalcă, nu-i așa ? Dă un foarte bun exemplu. Ce exemplu bun e Dumnezeu ! Nu, nu, nu, lucrurile nu se petrec așa cum cred mulți dintre creștini, care își imaginează lucruri care nu există nicăieri, care sunt invenții – invențiile lor. Deci, dacă anumite ființe sunt alese, înseamnă că există un motiv, există condiții. Altfel, pe urmă, nu vom mai crede în nimic. Bineînțeles că Dumnezeu poate face copii ai lui Abraham și din pietre, dar făcându-i să treacă prin (stadiul de) plante, de animale, de oameni. Înțelegeți ? Ei sunt obligați să treacă. Ca și cu copilul, vedeți ? Germenele – sămânța bărbătească – este și el obligat să treacă (prin nenumărate etape) de la o mică amibă, prin șerpi, crocodili, pești. Și abia apoi ia chipul unei făpturi umane. Dar trebuie să treacă prin toate acestea. Tot așa și Iisus a trebuit să treacă prin anumite lucruri pământești. Dar creștinii nu acceptă niciodată acest lucru. Ooo, el era Bunul Dumnezeu, nu avea nevoie de nimic în plus. Dar atunci de ce a trebuit să aștepte ani și ani și ani, pentru a face în sfârșit miracole și minuni ? Le-ar fi putut face imediat ce a venit. Veți spune: „Dar le făcea !”. Da, făcea miracole în inimile și în sufletele tuturor celor prezenți, dar nu făcea miracole așa cum a făcut după ce a înaintat în vârstă. Deci, chiar și Dumnezeu însuși dacă ar veni să se încarneze pe Pământ, ar accepta el însuși să treacă prin lucrurile pe care le-a creat. El se respectă pe Sine,

înțelegeți? Așa sunt lucrurile în mintea Inițiaților, totul este ordonat, totul este logic, totul este rațional, totul este matematic. Iar ce este în mintea celorlalți nu mă interesează: o dezordine, un talmeș-balmeș și nimic nu este în ordine. Deci, ca Iisus să se nască din aceștia doi (Maria și Iosif), înseamnă că de mult timp, deja din alte încarnări, ei s-au pregătit, pentru a fi demni de a-l avea pe Iisus în familia lor. Erau puri. Dar să nu ne oprim prea mult asupra acestei chestiuni, pentru că sunt multe lucruri de spus despre asta, despre neprihănită zămislire, dar nu astăzi, nu pot, nu am permisiunea să vă vorbesc despre cum trebuie înțeleasă concepția imaculată. S-a născut din Duhul Sfânt ? Da. Din Duhul Sfânt. În domeniul divin, în domeniul spiritual și în planul fizic, de asemenea, trebuie ceva, astfel încât (concepția) să fie sfântă și pură, să fie exact o reflectare a Sfântului Duh, ca să existe corespondență între cele trei lumi: în planul fizic, în planul spiritual, în planul divin. Mereu sfânt, pur, luminos. Deci, în planul fizic este un factor, care va fi conductorul Duhului Sfânt. Veți spune: „Da, dar pentru Sfântul Duh totul este posibil !”. Eu știu că totul este posibil, dar atunci de ce nu a luat puțină materie din spațiu ? Este cu puțință – ca în ședințele de spiritism. E atât de ușor să iei puțină materie, puțin eter, hop, să se materializeze și să aibă un corp, așa, care n-a venit printr-o femeie. Înțelegeți ? Există asemenea cazuri. Numai că asta nu durează prea mult. Trebuie să trimiți imediat particulele înapoi. Le ai pentru o oră, două ore, o zi. Nu este dat în natură să păstrezi mult timp un corp de acest fel. De aceea, Sfântul Duh avea nevoie de o femeie pură, ca să-și facă un corp în sânul ei, pentru ca acest corp să fie durabil, să nu se dezagrege. Să nu fie numai din latură eterică, ci să aibă și particule materiale, aduse de mamă. Și din acest motiv... nu vă voi spune restul. Voi îl veți descoperi, voi îl veți ghici. Și atunci, neprihănită zămislire – concepția imaculată? Desigur a fost o concepție imaculată. Imaculată înseamnă fără pată. Fără pată înseamnă fără dorință, fără pasiune, fără senzualitate fizică, materială. Asta înseamnă concepție imaculată. Oare este posibil ? Bineînțeles că e posibil. Acest lucru a existat de la facerea lumii – foarte rar, desigur. Dar veți spune:

„Dar fără ajutorul unui corp fizic ?”. V-am spus că este posibil, dar nu va dura mult timp. Ca să dureze, este nevoie de un corp fizic atât de purificat, atât de luminos, încât să nu mai existe în interior nici pasiune, nici dorință, nimic. Totul să fie purificat. Atunci, da, acea concepție poate să fie concepția imaculată. Și femeia e fecioară. Iată cum trebuie înțeleasă virginitatea. Virginitatea este o chestiune mai mult spirituală decât fizică. Pentru că sunt multe care sunt virgine, dar nu sunt fecioare. Fizic virgine, dar în interior, vai și-amar ! Deci, virginitatea trebuie înțeleasă în cele trei planuri. Asta e, nu vă voi spune mai mult ! Deși v-am spus mult. (*Râsete*). V-am spus deja mult ! Dar așa, pentru cei care au urechi... Ei vor înțelege.

Iar acum, când veți înțelege că nașterea lui Iisus este un lucru, un fenomen (care are loc) în cele trei lumi: în domeniul cosmic – nu-i așa ? – în domeniul psihic, adică mistic, în fiecare ființă umană el trebuie să se nască ca un prinț – principiul hristic, spiritul hristic, care se manifestă altfel. Și există multe ființe pe pământ care au (în ele) acest principiu hristic, pentru că sunt capabile să facă lucruri minunate, dezinteresate. Și trebuie să recunoaștem, chiar dacă nimeni nu recunoaște, că Hristos locuiește în ele; în realitate este Hristos, este principiul răspândit peste tot în Univers. Și latura istorică, bineînțeles. Așadar, când veți înțelege această claritate, această posibilitate, nu-i așa, acest eveniment, Aaa, veți înțelege multe lucruri asupra cărora mă voi opri. Acum veți înțelege tot restul: că în fiecare Inițiat se repetă aceleași lucruri. Și veți înțelege că cel ce a scris Evanghelia după Luca a fost un mare Inițiat, un apostol. El era, de altfel, cel mai savant dintre apostoli, cel mai învățat, cel mai școlit. El a făcut cercetări. Când el spune ”am făcut cercetări” – științifice – adică a căutat în științele oculte și a văzut, nu-i așa ? De altfel, el n-a fost martor, ca ceilalți, n-a văzut tot, dar a făcut cercetări. Și cum era deja foarte avansat în latura ocultă a chestiunii, în latura cosmică, el n-a reținut decât acest tablou care se repetă în sufletul fiecărei ființe. Și acesta este aspectul asupra căruia ne vom opri.

În fiecare Inițiat se va repeta același lucru, întocmai. Este deci nevoie de un tată și de o mamă. Tatăl este intelectul și spiritul omului; inima și sufletul sunt Maria, deci sunt femeia. Atunci când ele devin pure, cu adevărat pregătite, inteligente, luminoase, se va naște copilul, dar nu prin intelect și spirit, nu, ci prin sufletul universal, care va veni să le atingă ca o adiere. Iar sufletul universal nu este altceva decât Sfântul Duh. Duhul Sfânt sub formă de foc, de flacără, de iubire divină, unde este o asemenea puritate încât tot restul este ars. O flacără pură. Și el va veni să fertilizeze sufletul și inima ființei umane. Omul reprezintă o întreagă familie. Și veți vedea, ieslea și totul, totul este în interior. Așadar, când inima și sufletul sunt pregătite... căci ele reprezintă aspectul feminin, receptiv, femeia – nu-i așa ? – iar intelectul și spiritul reprezintă aspectul masculin – ele pregătesc condițiile, înțelegeți ? Atunci deci, Duhul Sfânt, care nu este altceva decât Sufletul universal, care este foc, cuprinde sufletul, pe Maria, și atunci se naște copilul. Ea este deja însărcinată. Ooo, dar e nevoie ca acest lucru să se petreacă în cele trei lumi. Copilul trebuie să se nască și în corpul ei fizic. Vedeți, este mult mai complicat. Și ei au vrut să caute prin locurile de popas, dar nu erau locuri – adică oamenii erau ocupați să mănânce, să bea, să se distreze; nu era loc pentru acești doi Inițiați, care aveau deja copilul – altfel spus, nimeni nu te primește, nimeni nu te înțelege, nimeni nu-ți deschide locul de popas. Și atunci ce poți face ? Aveți un copil care este bogat, care este divin, care este o lumină în interior, el este conceput în interior, aveți un ideal, aveți o idee, este copilul vostru, îl îndrăgiți, îl hrăniți, îl îngrijiți. Unde să vă duceți să vă așezați ? Ooo, într-o iesle. Asta dovedește tocmai că acolo nu era turmă, nu erau păstori, nu erau alte animale, nu erau decât un bou și un măgar. De ce Inițiații i-au păstrat pe aceștia doi (boul și măgarul), de ce i-au lăsat, astfel încât, de 2000 de ani, oamenii îi desenează și vorbesc în continuare despre ei ? Ei nu i-au înțeles. Simbolismul universal s-a pierdut pentru oameni. De ce boul și măgarul ? De ce s-au oprit la ei ? De ce nu au pus un porc ? (*Râsete*). De ce nu o pisică și așa mai departe ? Un bou. Trebuie să vă interpretez toate acestea. Și

de ce l-au pus (pe Iisus) în această sărăcie ? În această sărăcie, ehe, în această sărăcie în aparență, pentru că omul spiritual va fi întotdeauna așa: oamenii nu-l vor aprecia, nu-l vor primi, dar grație luminii, luminii care va fi proiectată deasupra acestei iesle, steaua cu cinci colțuri... Dar vom ajunge imediat și acolo, și vom vedea ce este cu această stea. Ooo, această stea este o realitate. Este o realitate absolută (care indică) faptul că un Inițiat a reușit să-l aducă pe lume pe copilul Iisus, conceput de Sfântul Duh în sufletul lui, în inima lui; iar intelectul, în loc să fie gelos, să o repudieze, să se mânie, spunând: „Nu este făcut cu mine!”. Și să se manifeste ca un om obișnuit, (el trebuie) să manifeste respect, să se încline, să spună: „Ce vreți, eu sunt limitat, în timp ce Dumnezeu, care a atins inima, de ce n-a venit asupra mea ? Va veni asupra mea după aceea, prin copilul Iisus”. (El trebuie) deci să raționeze corect, să înțeleagă corect. Intelectul, vedeți voi, nu trebuie să se mânie, ci să spună: „Aaa, este ceva aici care mă depășește”. (Omul să nu o repudieze pe Maria,) adică să nu repudieze jumătate din ființa lui, adică să nu o alunge, să nu o distrugă, să nu o blocheze ca să devină doar intelectual, ca raționaliștii. Înțelegeți ? Să alunge cealaltă parte din el, latura lui afectivă, receptivă, blândețea, smerenia și bunătatea. Sunt mulți care au repudiat-o pe Maria, pentru că Mariei îi plăcea foarte mult să primească Duhul Sfânt. Maria interioară și Iosif interior, acestea sunt simboluri. Ei au repudiat-o pe Maria și s-au uscat; nu o mai au pe Maria, ei s-au intelectualizat, ei au numai intelectul, care dislocă, analizează, critică, e nemulțumit... Vedeți, deci, Iosif, Iosif a respectat-o, a păstrat-o pe Maria. A zis: „Este însărcinată, am s-o protejez, are nevoie de ajutorul meu”. Apoi, ce era cu acea stea ? Această stea este tot o manifestare, un fenomen inevitabil în viața unui adevărat mistic, unui adevărat Inițiat. Este absolut exact: deasupra capului său se naște o stea, este o pentagramă luminoasă pe care clarvăzătorii o pot vedea deasupra capului fiecărui Inițiat. Întrucât Jos este precum în Înalt și în Înalt este precum Jos, adică, această pentagramă este dublu reprezentată: întâi este omul, care este deja o pentagramă vie și mai trebuie o pentagramă care să îl reprezintă în Înalt, sub

formă de lumină. Pentru că el este deja o pentagramă cu virtuțile sale: bunătate, dreptate, iubire, înțelepciune și adevăr. Iată pentagrama vie. Și deci acea lumină pe care o emana copilul, înseamnă că fiecare Inițiat, care îl are deja pe Iisus în el însuși, Hristosul viu – mic, mic, mic de tot, dar viu și care va crește – întotdeauna acea ființă va emana o lumină, o lumină care este complet diferită, o lumină liniștitoare, o lumină dătătoare de viață, o lumină care hrănește, o lumină reconfortantă, o lumină vindecătoare și purificatoare. Este o lumină extraordinară. Toți Inițiații sunt așa, dacă au reușit să aducă pe lume copilul (Iisus). Iar apoi, această stea va fi văzută de alții, de departe. Ei vor simți, vor spune: „Ooo, Iisus este deci prezent; prin această ființă, Ooo, se manifestă alt principiu, principiul care este Hristos”. Și atunci toți cei care sunt șefi, autorități, care guvernează, miliardari și chiar magi, care își închipuie că sunt deja atotputernici, simt că le lipsește ceva, pentru că nu au ajuns încă până acolo. Ei vin să se încline, vin să învețe, vin să aducă darurile lor. Pentru că cei trei Magi – Baltazar, Gaspar, Melchior – Ooo, erau mari căpetenii, mari reprezentanți ai bisericii din țările lor, care veneau din trei țări diferite. De ce ? Pentru că au simțit acea lumină, ei aveau antene. Nu este un lucru cum vi-l imaginați în planul fizic, erau ca radiesteziștii, aveau antene spirituale, ei simțeau și erau și astrologi. Ehe, ei au răsfoit în cărțile lor și au văzut în ce poziție erau cutare și cutare constelație și ce planete, în ce conjuncție nemaîntâlnită, stele... Era extraordinar ! Și atunci au căutat în ce loc era și au găsit. Este ceva astrologic, pur astrologic. E un fenomen astrologic care s-a petrecut acum 2000 de ani în cer. Și ei erau astrologi, magi, șefi de religii din trei rase diferite. Dar am să vă vorbesc altădată despre acești trei magi, pentru că astăzi am multe alte lucruri să vă spun și dacă ar fi să vă vorbesc de cei trei magi, ar trebui să stăm până la miezul nopții sau până mâine dimineață, vă asigur.

Așadar, credeți-mă, este un fenomen real. Voi înșivă veți avea cu toții această stea deasupra capetelor voastre. Nu trebuie să vă imaginați că sunt baliverne. Este cea mai mare realitate din câte există, pe care o cunosc, am

verificat-o. Nu vă povestesc pentru că am citit (în) cărți. Las la o parte toate cărțile și citesc acum în cartea naturii vii. Asta e cartea care mă interesează. Și ce reprezintă boul, măgarul și ieslea ? Ieslea este corpul fizic. Corpul fizic. Iar boul a fost întotdeauna considerat în Antichitate ca principiu al generării, prolific. Chiar și în Egipt, peste tot, boul Apis era tot principiuul fertilității. Și el este sub influența lui Venus, deci este, dacă vreți, în rezumat, o reprezentare a forței sexuale. Boul reprezintă forța sexuală. Iar măgarul este legat de Saturn. Saturn, Capra, Capricornul, un măgăruș sunt același lucru. El reprezintă întrucâtva personalitatea umană. Bătrânul, Saturn, vechiul Adam, cam încăpățânat, tenace, dar bun servitor. Iată-i, deci, pe cei doi care erau prezenți. Și de ce ? Pentru a-L sluji. Dar a-L sluji în ce fel ? Acum ajungem să revelăm un mare mister: deci, un Inițiat începe să lucreze pentru a se perfecționa, intră în contact cu forțele personalității sale, care este îndărătnică, limitată, încăpățânată, nemulțumită, care se supără, se împotrivește, nu-i așa, ca măgărușul care se pune pe picioarele dindărăt, care e senzuală și vrea să aducă pe lume mulți copii și care se înfurie adesea, ca boul. Iar Inițiatul reușește să domine aceste două forțe și ele se află în slujba lui. În loc să le anihileze, vedeți, nicăieri nu se spune că aceste două animale au fost nimicite, ele erau acolo, prezente. Și ce făceau ? Ooo, ele suflau peste micuțul Iisus și îl încălzeau cu răsuflarea lor, răspândind căldură și iubire, amândoi. Deci, când Inițiatul va reuși să transmute, să sublimeze aceste două (animale) și le va pune în slujba lui, în loc să leucidă, ele vor veni apoi să încălzească cu răsuflarea lor pe pruncul Iisus nou născut. Înțelegeți ? Să-l alimenteze cu suflul lor. Deci, această forță nu-l va mai chinui, nu-l va mai perturba, nu-l va dezaxa, ci va fi o forță vitală, dătătoare de viață, ca răsuflarea. Pentru că, vedeți voi, Dumnezeu prin suflu – este o reminiscență – prin suflu a dat Dumnezeu un suflet omenesc primilor oameni. Deci suflul este viață, o viață pură. Și iată că boul se pune în slujba micuțului Iisus. Deci voi, cei care poate-l aveți deja (în voi) pe copilul Iisus, veți fi slujiți de senzualitatea

voastră, de personalitatea voastră, de egoismul vostru, toate se vor pune în slujba voastră. Acestea sunt niște forțe, înțelegeți voi – așa cum v-am spus mai demult.

Și apoi, mai e ceva: îngerul s-a arătat păstorilor – păstorii care dețineau acel grajd, nu-i așa ? Era al lor, ei aveau turma. Iar când îngerul le-a spus, au fost încântați; ei au luat mielușei și i-au adus lui Iisus. Asta înseamnă că toți cei care au acțiuni, posesiuni... corpul fizic, sunt spirite ale familiei, spirite familiale, care sunt reîncarnate sau nu sunt reîncarnate, ele sunt departe, au oi, au miei, au câini și toate celelalte. În acel moment, ele sunt avertizate. Sunt avertizate, pentru că au participat la construirea acelu grajd. Ooo, ei sosesc cu toții și „Ooo, nu ne-am gândit niciodată că vom avea o asemenea onoare în grajdul nostru”. Grajdul, înțelegeți, o magherniță, poate fi o magherniță. Nu-i nimic, este grajd. Așadar, toate spiritele familiale, care sunt în lumea cealaltă sau chiar aici, vor primi înștiințare că ceva splendid s-a petrecut în inima și în sufletul vostru. Și ei vor veni să vă slujească, să vi se închine, să vă aducă daruri. Deci, toată lumea vine să se pună în slujba copilului Iisus. Atâta timp cât nu-l aveți pe copilul Iisus, nu contați că vor veni să vă slujească. Îngerii vor veni să-l slujească pe acela în care s-a născut copilul Iisus. Și nu pentru voi, ci pentru acel principiu, pentru că el este principiul divin însuși, este a doua ipostază, este Verbul, este Fiul lui Dumnezeu, vă dați seama ? Deci nu există nimic, nimic, nimic mai de preț decât de a face toate eforturile ca, într-o zi, să se nască copilul Iisus. În acel moment, Pământul și Cerul sunt de față, din cele patru zări ale lumii vă vor vedea lumina, vor înțelege că o nouă lumină se naște pe Pământ și din cele patru colțuri ale lumii se vor îndrepta către voi pentru a vă vedea și pentru a vă aduce tot și a vă sluji. Oh, că va fi un Irod – întotdeauna au existat Irozi – care va fi furios și care va cere celor trei Magi: „Interesați-vă voi, mai întâi și apoi, știți, mă voi duce și eu să mă închin !”; sunt trucuri, minciuni. Dar din fericire există îngeri care previn întotdeauna și copilul Iisus va fi întotdeauna salvat. Întotdeauna. În vis sau așa... vine un înger și spune. „Ia-ți copilul și hai ! Du-te în Egipt !”, pentru că Irod vrea să-l ucidă. Și atunci cei trei Magi nu s-au

întors pe același drum. Asta înseamnă că toți cei care vor veni la Iisus, ca principiu, când se vor întoarce acasă nu vor mai străbate același drum. Nu v-ați gândit la asta ! Totul este atât de profund, atât de misterios... Pentru mine este de neînchipuit ce văd, ce citesc. Și nu numai eu. Eu nu inventez nimic. Eu vă transmit știința pe care am primit-o și această știință e veridică. Iar tot restul sunt povești pentru gură-cască, pentru oamenii obișnuiți – „povestea”. Apoi, conținutul este pentru discipoli, iar sensul pentru Inițiați.

Și acum, mai sunt alte lucruri în această istorie ? Ooo, mai sunt încă lucruri în ea. Și de ce, apoi, când este această sărbătoare, ești obligat să mănânci ? Este simbolic. Trebuie să mănânci, trebuie să bei, trebuie să cânti, dar să nu depășești limitele. De ce ? Pentru că în acel moment copilul are nevoie de hrană. El trebuie hrănit. Dar, veți spune, el n-are încă dinți. Aaa, prima lui hrană va fi laptele mamei lui. Și cum îl va hrăni mama lui – adică sufletul ? Mai întâi îl va hrăni cu sângele ei. Apoi îl hrănește cu laptele ei. Și de ce este așa ? Nici la asta nu v-ați gândit ! Sunt cele mai mari mistere. În fiecare zi le auziți, știți că copilul se hrănește prin sângele mamei sale, iar apoi nu-i mai bea sângele, îi bea laptele. și de ce ? Există două culori aici: roșul și albul. Și v-am explicat toate acestea (când v-am vorbit) despre cei doi ciucurași roșu și alb (*de la capătul firului de mărțișor – n.t.*) în care a fost ascuns acest mare mister al albului și roșului; în două lucruri mici pe care le-au dat norodului, ca să se plimbe cu ele și ca nimeni să nu știe ce înseamnă ele. Este un lucru care se răspândește, mai ales în Bulgaria. Nu știu aici, dar în Bulgaria, primăvara, fiecare bărbat și fiecare femeie pune, fie aici, fie la pălărie niște mici talismane (*mărțișoare – n.t.*) de toate formele, agățate în case. Și ei nu știu ce înseamnă. Nu știu. Ei fac asta, e o tradiție, pe 22 martie. Ei spun că este viața care se naște și atât. Armenii au și ei același lucru ? Nu au ciucurași, dar slavii îi au. Cehii, polonezii, iugoslavii, toți slavii, nu numai bulgarii. Și obiceiul s-a păstrat până azi, vedeți ? Oamenii sunt tenace și fideli, când nu înțeleg lucrurile. (*Râsete*). Au rămas precum cărțile de tarot, vedeți voi. De mii de ani au străbătut lumea și dacă oamenii le-ar cunoaște,

dacă ar ști ce înseamnă, poate ar fi fost distruse sau ar fi dispărut până acum. Noroc că nu s-a știut ! Iar cei doi ciucurași, când vor ști ce înseamnă, poate că vor fi unii care îi vor suprima. Ei da, pentru că ei conțin mari, mari, mari taine. Pentru că culoarea roșie și culoarea albă conțin cele mai mari taine. De altfel, această culoare roșie devine galben-portocaliu în ou, iar albul rămâne. Albușul și gălbenușul sunt o altă repetiție a acestor două culori. Acum nu pot să mai repet, dar amintiți-vă, când v-am spus că ele vin din mari origini. În timpul concepției, la o femeie, aceste două culori sunt prezente: femeia furnizează roșul, iar bărbatul furnizează albul. Iată cele două culori care conțin viața, viața, viața. Iar apoi femeia repetă aceste două lucruri, hrănindu-și copilul nouă luni cu sângele ei, iar apoi hrănindu-l cu laptele ei, care este alb. Sunt două simboluri. De altfel le veți găsi și în corpul fizic: globulele roșii și albe. În sânge există globule roșii și globule albe. Ele sunt cele două reprezentante a două principii formidabile, necesare vieții. Ei, lucrurile iau un cu totul alt aspect, mult mai profund. Suntem obligați să ne aplecăm asupra lor, să reflectăm asupra acestor mari lucruri, mari mistere. Și nu numai că începem să le înțelegem, începem și să le simțim iar apoi să le realizăm în planul fizic. Acesta este lucrul greu (de făcut). Toată lumea înțelege, toată lumea aprofundează intelectual, chiar foarte bine, dar lucrurile nu coboară până la sentiment, la inimă. Oamenii nu simt. Ei spun: „Da, da, știu, trebuie să te rogi, trebuie să iubești”, dar n-au nici o dorință de a face asta. Ei înțeleg, este necesar, dar ele n-au coborât în inimă. Și trebuie ca apoi, ele să coboare mai departe, în voință, să le realizeze. Există deci trei nașteri, credeți-mă, trei nașteri ale copilului Iisus: mai întâi el se naște în intelect. În sfârșit avem o lumină strălucitoare, suntem iluminați, luminați, în sfârșit am înțeles ! Dar va trebui să se nască apoi și în (celelalte planuri), dar va veni și asta, din moment ce continuăm, va veni nașterea în inimă și după un timp în planul fizic. Dar veți spune: „De ce în planul fizic ?”. Vă voi spune, dragi frați și surori, dar nu mă veți crede, pentru că am să vă fac să intrați în gradele superioare ale școlii Inițiatice. Omul nu poate obține nașterea lui Iisus, dacă n-a înțeles-o pe mamă,

Pământul, dacă nu știe ce înseamnă Pământul, dacă nu are relații afectuoase, respectuoase, conștiente cu Pământul – mama. Nu va avea nici o posibilitate să-și modifice corpul fizic, dacă nu are relații corecte cu Pământul, întrucât corpul nostru este în relație cu Pământul și se va întoarce la Pământ, pentru că a fost luat din Pământ. El este fructul lui, copilul lui. Dacă omul nu este în relații corecte cu Pământul, copilul Iisus nu se poate naște în acțiunile sale, în corpul lui fizic. Vedeți, lucrul acesta duce departe. Pentru că Pământul este o ființă inteligentă. Și știți ce e Pământul ? Nu v-ați gândit niciodată la asta. Pământul a fost studiat din punct de vedere geografic, din punct de vedere astronomic... Este o planetă, spuneți voi. Are atâția locuitori, atâtea mări, oceane, lacuri, râuri, munți și populații. Pământul este făptura cea mai necunoscută, cea mai disprețuită, cea mai ignorată și cea mai înjosită. De aceea, de aici vin toate nenorocirile, pentru că nu ne respectăm mama, care ne-a dat trupul. (Există) o întreagă știință, o știință imensă privitoare la relații, la comportamentul față de Pământ: cum să-i vorbești, cum să te porți cu el, cum să absorbi din el forțe și cum să-i dai tot ce nu e bun, pentru că el are, în laboratoarele lui, uzine, laboratoare extraordinare, care pot să transforme tot și să vă dea totul înapoi în stare pură, cum face tot timpul. Toate impuritățile, toate deșeurile pe care i le dăm, el le transformă în laboratoarele, în uzinele lui și dă fructe, flori, tot ce e minunat, frumos și se poate mânca. El este inteligent și știe cum să facă asta.

și ce este Pământul ? Aaa, iată, iată, iată, iată, iată ... Este fiica (*în franceză cuvântul „Terre”, care denumește Pământul, este feminin – n.t.*) unei mame, iar această mamă este fiica altei mame, iar această mamă este fiica altei mame. Deci există o străbunică, există o bunică, există o mamă și există o fiică. Și aceasta este Pământul. Unde sunt celelalte ? Am să vi le arăt. În momentul în care vom începe să gândim corect, totul va începe să se schimbe în viață, înțelegeți ? Din cauză că toate aceste lucruri nu sunt ordonate în minte, nu beneficiem de ele, nu profităm de ele. Veți spune: „Este nimica toată, ce pot ele să ne aducă ?”. Ce pot să vă aducă ? Nu le-aș putea enumera în trei zile și trei nopți, atât de multe v-ar

aduce. Și unde este bunica ? Bunica este tocmai natura cosmică, încă invizibilă, care crează întregul univers și care este, tocmai, soția lui Dumnezeu. Bunica, mama care produce tot. Universul este bunica. (Cealaltă era străbunica). Universul, tot, această natură universală este bunica. Da. Și unde e mama ? A, există o altă mamă, pe care n-o vedem și care este dincolo de Pământ, în spatele lui, care este fiica. Pământul este fiica. Există o mamă și o bunică și o străbunică. Iar noi vedem fiica, care reprezintă natura. Pământul este un reprezentant al mării naturi, Isis – dar în mic. Și copiii lui ? A, copiii lui sunt toți copacii, toți arbuștii... toate fructele sunt copiii săi. El produce copii tot timpul, tot anul. În diferite regiuni Pământul este fertilizat, fecundat. De cine ? De Soare. Deci Soarele este tatăl. Iar în spatele Soarelui este un alt tată, bătrânul bunic, străbunic... (*Râsete*)...spiritul divin, invizibil, nu știm, nu-l putem găsi, care este la originea a tot. Vedeți ? Soarele este doar tatăl. Pământul este mama. Dar există și alți tați și alte mame... Vă vorbeam de Soarele cosmic, Soarele invizibil. Vedeți, totul este coerent, numai că nu puteam să explic atunci tot. E nevoie de un an întreg pentru a explica toate lucrurile mărunte la care facem aluzie, pe ici, pe colo. Oare tot restul, tot restul este o reflectare ? Desigur. Luați, de pildă un copac. El urmează exact același tipar: rădăcinile sunt bătrâna străbunică, trunchiul este bunica, ramurile sunt mama, frunzele cu florile sunt fiica, iar fructele sunt... fructele, roadele ! Înțelegeți ? Totul este conținut în el. Deci un copac este repetiția exactă a întregului univers. Și fiecare lucru este o repetiție în mic, condensată, a tot restul, puteți descoperi asta. Iar ce e și mai mic este, din nou, repetiția a tot, până la atom. Atomul este o repetiție a întregului univers, iar fizicienii ne-au spus asta. Fizicienii s-au pronunțat, ei au spus: „Este o repetiție întocmai a sistemului solar”. Iar sistemul solar nu este decât un atom în imensitate, este o repetiție a tot restul. Tot restul trebuie să fie ca sistemul solar, înțelegeți ? Din acest motiv, cheia analogiei, pe care v-am dat-o, deschide toate porțile. Trebuie să știți să vă folosiți de această analogie. Și întregul corp fizic este o repetiție a bătrânei bunici, străbunicii, bunicii, mamei și fiicei, cu

toate fructele. Dacă ar fi acum să ne oprim la fiecare lucru, asta ne-ar întârzia, dar pot să fac asta. Vă voi arăta că totul, totul, totul corespunde. Și pentru tată, de asemenea. Doar că tatăl este întrucâtva mai... invizibil. Tatăl este mai greu să-l găsești. De altfel, într-o familie, când vă duceți să căutați pe cineva, găsiți întotdeauna mama cu copilul, iar tatăl nu este niciodată acasă. (*Râsete*). Da, ca femeia aceea care nu voia să se mărite, văduva. Vă amintiți ? Îi spuneau: „Dar trebuie să te căsătorești, trebuie să te căsătorești !”. „Ooo, mi-ajunge: am un câine, un papagal și o pisică”. „O, dar nu este același lucru, un papagal și toate celelalte. Nu ! E altceva”. „S-o vedeți voi ! Papagalul înjură de dimineața până seara, câinele mârâie toată ziua, iar pisica își petrece nopțile pe-afară”. (*Râsete*). Cum un bărbat bombăne, la ce bun să se mai mărite ? E ca și cum era deja măritată. (*Râsete*). Biata de ea, pentru că nu toți bărbații bombăne, mârâie, înjură și-și petrec uneori nopțile pe-afară.